

Sygn. akt I ACz 1770/12

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2012r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia SA Mariola Głowacka (spr.)

Sędziowie SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

SA Marek Górecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 listopada 2012r.

sprawy z powództwa **E. M.**

przeciwko **K. P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 3 lipca 2012r. sygn. akt I C 53/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

/-/M. Mazurkiewicz-Talaga /-/ M. Głowacka /-/M. Górecki

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze postanowieniem z dnia 3 lipca 2012r. uznał się niewłaściwym miejscowo i sprawę przekazał do prowadzenia i rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Olsztynie jako rzeczowo i miejscowo właściwemu.

Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu do postanowienia wskazał, że powód dochodzi roszczenia w związku z odstąpieniem od umowy łączącej strony dotyczącej kupna i montażu domu z bali drewnianych. Pozwany w zażaleniu z dnia 16 kwietnia 2012r. podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej powołując się na swoje miejsce zamieszkania. Ponadto K. P. zarzucił, że miejscem zawarcia oraz wykonania umowy były miejscowości położone w obszarze funkcjonowania Sądu Okręgowego w Olsztynie. Sąd pierwszej instancji wskazał, że pozwany zamieszkuje w miejscowości R., która znajduje się w obszarze działania Sądu Okręgowego w Olsztynie. Ponieważ zgodnie z art. 27 § 1 k.p.c. powództwo wytacza się przed sądem pierwszej instancji w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. w zw. z art. 27 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze uznał się niewłaściwym miejscowo i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Olsztynie.

Zażalenie od powyższego postanowienia złożył powód E. M. zaskarżając postanowienie w całości i domagając się jego uchylecia oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c. powód powinien w pozwie – w miarę potrzeby – przytoczyć okoliczności faktyczne uzasadniające właściwość sądu. Niewątpliwie taka potrzeba zachodzi, gdy powód chce skorzystać z właściwości przemiennej. Jeżeli w pozwie takie okoliczności nie zostaną wskazane, sąd powinien postanowieniem stwierdzić swą niewłaściwość i przekazać sprawę sądowi właściwości ogólnej na podstawie art. 200 § 1 kp.c. (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2006r. III CZP 101/06 opubl. OSNC 2007, nr 7-8, poz. 103). Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do tej uchwały wskazał, że w orzecznictwie przyjmuje się, że celem przepisów o właściwości przemiennej jest ułatwienie uprawnionemu dochodzenia roszczeń przez stworzenie mu jak najdogodniejszego dostępu do sądu; w polskim procesie cywilnym obowiązuje zasada kierowania pozwu do sądu pierwszej instancji w którego okręgu pozwany ma siedzibę lub miejsce zamieszkania (art. 27 k.p.c.), natomiast regulacja dotycząca właściwości przemiennej ma charakter szczególny, już w literaturze przedwojennej podkreślano, że skorzystanie z wyjątku nakłada na zainteresowanego powoda konieczność poniesienia określonego „ciężaru procesowego” tj. przytoczenia przede wszystkim okoliczności faktycznych dotyczących nie tylko stosowania prawa materialnego, ale i procesowego w tym uzasadniających właściwość sądu.

Nie budzi wątpliwości, że powód w uzasadnieniu pozwu nie podał okoliczności faktycznych uzasadniających właściwość przemienną na podstawie art. 43 § 1 k.p.c. w zw. z art. 34 k.p.c. Nie można uznać za wystarczające w tej mierze przytoczenia podstawy faktycznej dochodzonego żądania. Zdaniem Sądu Apelacyjnego w przypadku, gdy powód chce skorzystać z właściwości przemiennej powinien to podnieść w sposób wyraźny i niebudzący wątpliwości oraz uzasadnić swoje stanowisko w tym zakresie. Właściwość szczególna określona w art. 34 k.p.c. stanowi bowiem wyjątek od zasad przewidzianych w art. 27 k.p.c. – 30 k.p.c. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z umową stron zawartą w dniu 23 listopada 2007r. wytworzenie przedmiotu zamówienia miało nastąpić w zakładzie pozwanego mieszczącym się w miejscowości R., montaż domu miał zaś nastąpić w miejscowości T. gmina D. (vide: k. 13 akt), a więc wykonanie umowy miało nastąpić w okręgu sądu w którym mieści się zakład pozwanego. W myśl zaś § 17 zdanie drugie umowy stron z dnia 23 listopada 2007r. sądem właściwym do rozstrzygnięcia sporów jest sąd właściwy miejscowo dla siedziby sprzedającego (vide: k. 14 akt), a więc pozwanego w niniejszej sprawie. Strony więc, w myśl art. 46 § 1 k.p.c., umówiły się w w/w umowie o poddanie sporów z niej wynikających sądowi właściwemu dla siedziby pozwanego.

Biorąc powyższe pod rozwagę zażalenie powoda, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalono.

/-/M. Mazurkiewicz-Talaga /-/M. Głowacka /-/ M. Górecki